

ΟΛΟΗΜΕΡΟ
ΟΜΙΛΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ

(Ιανουάριος – Ιούνιος 2015)

Στα πλαίσια της λειτουργίας του Ολοήμερου υλοποιήθηκε Θεατροπαιδαγωγικό Πρόγραμμα για την αντιμετώπιση του φαινομένου της σχολικής βίας.

Σκοποί του προγράμματος :

- ◆ Να ευαισθητοποιηθούν τα παιδιά και να δραστηριοποιηθούν με δημιουργικό τρόπο (θέατρο) για την πρόληψη της σχολικής βίας.
- ◆ Να μάθουν να συνεργάζονται και να λειτουργούν σαν ομάδα, η οποία εργάζεται για έναν κοινό στόχο.
- ◆ Να αποκτήσουν δεξιότητες επικοινωνίας.
- ◆ Να νιώσουν εμπιστοσύνη και να εκφραστούν ελεύθερα με τη γλώσσα, την κίνηση, τη συμμετοχή τους στην προετοιμασία και την παρουσίαση μιας θεατρικής παράστασης (σκετς).

Μεθοδολογία:

- ◆ Ομαδοσυνεργατική συμμετοχή των μαθητών
- ◆ Ενεργός – βιωματική μάθηση
- ◆ Παιχνίδι ρόλων – Παντομίμα

Κατά την έναρξη του προγράμματος, αποφασίστηκαν από κοινού και γράφτηκαν οι κανόνες πάνω στους οποίους θα λειτουργήσει η θεατρική ομάδα. Το Συμβόλαιο, που δέχτηκαν να τηρήσουν τα μέλη της ομάδας, έθεσε τις βάσεις για την περαιτέρω εξέλιξη του προγράμματος.

Δραστηριότητες:

Για την ομαλή μετάβαση των μαθητών στη συμμετοχή τους σε μια θεατρική ομάδα, προηγήθηκαν: παιχνίδια γνωριμίας και επικοινωνίας, παιχνίδια ονόματος, παιχνίδια συστάσεων (συστήνω τον εαυτό μου ή τον διπλανό μου λεκτικά ή με τη γλώσσα του σώματος), κινητικά παιχνίδια, παιχνίδια παρατήρησης, παιχνίδια σωματικής έκφρασης, παντομίμα, παιχνίδι ρόλων, αυτοσχεδιασμοί.

Ακολούθησαν η διανομή των ρόλων και οι πρόβες για την παρουσίαση σκετς από τα παιδιά του Ολοήμερου με κοινό τους συμμαθητές τους στο σχολείο.

Αξιολόγηση του προγράμματος:

- Παράσταση στις 6 Μαρτίου 2015, την ημέρα κατά της σχολικής βίας.
- Παράσταση τον Ιούνιο με τη λήξη των μαθημάτων.

STOP!

Κωνσταντίνα Σταυροπούλου

(Μια παρέα παιδιών συζητάει ...)

- Ξεκινάς το πρωί για το σχολείο όμορφα και καλά και γίνεται κάτι και σου χαλάει τη μέρα. Εκεί που δεν το περιμένεις, σου έρχεται μια μπουνιά στο διάλειμμα και μετά σε φωνάζουν στο γραφείο και αρχίζουν τα πώς και τα γιατί.
- Και καλά αν φταις, τότε δίκαια να τα ακούσεις όλα αυτά. Αν όμως δε φταις και είσαι θύμα, τότε τι γίνεται ;
- Θύμα; Τι σημαίνει η λέξη θύμα; Δεν καταλαβαίνω! Για ποιο πράγμα μιλάτε ;
- Είναι όταν συμβαίνει κάτι και πληρώνεις τη νύφη χωρίς να έχει φταίξει. Βρίσκεις τον μπελά σου και μερικές φορές τρως τιμωρία.
- Τώρα είναι που δεν καταλαβαίνω τίποτα! Νύφη, μπελάς, τρως τιμωρία!
- Ε, άνοιξε και κάνα λεξικό, κάνα βιβλίο και δες τι σημαίνουν. Είμαστε κουρασμένοι από το μάθημα και πού να σου εξηγήουμε τώρα!
- Λοιπόν, τις προάλλες ήρθε και με βρήκε ένα παιδί και στα καλά καθούμενα μού έδωσε μια σφαλιάρα, μα τι σφαλιάρα! Μέχρι που είδα αστράκια! Κι όταν πλησίασε ο δάσκαλος, εκείνο το παιδί είπε ψέματα πως τον χτύπησα πρώτος και μετά μπήκα κι εγώ τιμωρία στο « σαλονάκι »!
- Τι είναι πάλι αυτό το « σαλονάκι »; Πού βρίσκεται; Εγώ γιατί δεν το ξέρω;
- Μη βιάζεσαι! Είσαι μικρό ακόμα. Έχεις καιρό να το μάθεις.
- Εμένα συνεχώς μου πειράζουν τα πράγματα. Βρίσκω τα βιβλία και τα τετράδια μουντζουρωμένα και μου κλέβουν το φαγητό! Μαγειρεύει νόστιμα η μαμά και αντί να τα τρώω εγώ, τα ευχαριστιούνται οι άλλοι! Αν είναι δυνατόν, φίλε μου!
- Κι εγώ έχασα το ταπεράκι που είχα τα τυροπιτάκια και το βρήκα πεταμένο μες στον κάδο με τα σκουπίδια!
- Σοβαρά; Πάνε τα τυροπιτάκια!
- Όχι, καλέ! Τα είχα φάει!
- Τουλάχιστον, εσύ πρόλαβες. Εγώ δεν ήμουν τόσο τυχερός. Έχασα και το τάπερ και το φαγητό. Ήταν πεινασμένος αυτός που το κλεψε!
- Ναι, αλλά αυτό που είναι μεγάλο πρόβλημα είναι όταν σου κλέβουν τις τάπες! Αυτό κι αν είναι!
- Ναι! Ναι! Τις μαζεύεις τόσον καιρό και πάνω στο παιχνίδι ή κρυφά έρχεται ένας « έξυπνος » και σου παίρνει μερικές.

- Και με τα αυτοκόλλητα γίνεται αυτό! Χάνονται και ύστερα στενοχωριέμαι.
- Να πω κάτι άλλο ; Υπάρχουν κάποια παιδιά που σε φοβίζονται και σου κλείνουν την πόρτα στην τουαλέτα!
- Ναι, αυτό συμβαίνει!
- Εκεί όμως που πέφτει πολύ ξύλο είναι στο ποδόσφαιρο. Και ξύλο και βρισιές. Και μπορείς να χτυπήσεις άσχημα.
- Άσχημα μπορείς να χτυπήσεις κι όταν σε πειράζουν στις σκάλες ή σου βάζουν επίτηδες τρικλοποδιά στο διάλειμμα.
- Τώρα που το λέτε... Έχει έρθει ένα καινούριο παιδί στο σχολείο από άλλη χώρα, δε μιλάει ελληνικά και δεν ξέρει τα μαθήματα. Όλο το πειράζουν και το σπρώχνουν, το κοροϊδεύουν και μετά γελάνε μαζί του.
- Και μ' ένα άλλο παιδί κάνουν το ίδιο. Είναι παχουλό και το κοροϊδεύουν και το φοβίζονται. Μερικές φορές κρύβεται και κλαίει.
- Άκουσα πως σ' ένα σχολείο είναι κάτι παιδιά που περιμένουν τα άλλα όταν σχολάσουν και τα πειράζουν, τα φοβερίζουν και τα χτυπάνε κιόλας.
- ΦΤΑΝΕΙ! Αυτά όλα πρέπει να σταματήσουν!
- ΝΑΙ! ΝΑΙ! Έχει δίκιο!
- Πώς θα γίνει αυτό; Με ποιον τρόπο;
- Πρέπει να βοηθήσουμε όλοι. Να σταματήσουμε τον φόβο!
- Θα γράψουμε ένα κείμενο, ένα μικρό κείμενο...
- Κάτι σαν το « σκέπτομαι και γράφω » ;
- Ναι, μη με διακόπτεις! Όπως γράφουν στις εφημερίδες!
- Και τι θα λέει;
- Θα λέει σε όλα τα παιδιά ότι δεν πρέπει να φοβούνται στο σχολείο τους συμμαθητές τους!
- Και ότι κανείς δεν έχει δικαίωμα να τα τρομάζει, να τα σπρώχνει, να τους μιλάει άσχημα, να κλέβει το φαγητό και τις τάπες τους – μακριά από τις τάπες! Ούτε μπορεί να τα κοροϊδεύει και να χτυπάει.
- Και θα το δεχτούν αυτό τα άλλα παιδιά;
- Θα το δεχτούν! Σε κανέναν δεν αρέσουν οι τιμωρίες και τα κλάματα.
- Και θα είμαστε όλοι φίλοι; Μπορεί να γίνει αυτό;
- Μπορούμε να προσπαθήσουμε. Να μάθουμε να μιλάμε και να μην κρύβουμε αυτό που νιώθουμε. Γιατί όσοι πειράζουν, κλέβουν, χτυπούν και κοροϊδεύουν, έχουν συνηθίσει να κρύβουν τα πραγματικά τους αισθήματα. Προσπαθούν να κερδίσουν κάτι με λάθος τρόπο.
- (Όλοι μαζί φωνάζουν :) STOP ΣΤΗ ΒΙΑ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ!
STOP ΣΤΟΝ ΦΟΒΟ ΠΟΥ ΜΕ ΚΑΝΟΥΝΕ ΝΑ ΝΙΩΘΩ!

« ΤΟ ΚΑΜΠΙΝΓΚ »

Κωνσταντίνα Σταυροπούλου

(Μια παρέα αγοριών αποφασίζει να πάει για κάμπινγκ.)

- Ε! Παιδιά, πάμε για κάμπινγκ;
- Τέλεια! Θα περάσουμε φίνα! Το κάμπινγκ είναι φανταστικό!
- Πού θα πάμε;
- Εδώ, καλέ, δίπλα στο οικόπεδο.
- Ετοίμασε τα πράγματα: τη σκηνή, τα ρούχα, φαγητά, νερό. Μην ξεχάσεις την αλοιφή για τα κουνούπια!
- Ναι, ναι. Κουνούπια! Αυτά σου πίνουνε το αίμα και καλοπερνάνε.
- Λοιπόν, σκηνή δεν έχουμε. Τι θα κάνουμε;
- Δε βαριέσαι. Καλύτερα, θα βλέπουμε τα αστέρια.
- Κι αν έρθει καμιά αρκούδα; Τι θα γίνει;
- Αρκούδα στην Αγία Βαρβάρα; Είσαι με τα καλά σου;
- Άντε, είμαστε έτοιμοι. Πάμε!

(Παίρνουν τα πράγματα και φτάνουν στο οικόπεδο περπατώντας. Απλώνουν την κουβέρτα και τα φαγητά. Κάθονται κάτω.)

- Πότε θα νυχτώσει; Θέλω να δω ένα αστέρι.
- Μην τρως άλλα πατατάκια! Θα τελειώσουν.
- Ωραίο πράγμα να έχεις φίλους!
- Ναι! Νόστιμο αυτό το σάντουιτς. Αχ, μια μύγα! Φύγε από δω!
- Κάτσε, θα την πιάσω. Κοίτα!
- Την έπιασα. Να' την!
- Μπράβο! *(Φωνάζουν όλοι.)*
- Περνάμε καλά με τους φίλους μας ακόμα και με τα πιο απλά πράγματα. Η ζωή είναι πολύ όμορφη όταν έχεις φίλους. Αυτό μην το ξεχνάτε! *(Το λέει και κοιτάει τους θεατές.)*
- Και τώρα βάλτε μουσική να χορέψουμε!
- Πρόσεχε! Με πατάς!
- Εγώ δε φταίω. Εσύ χορεύεις και δε βλέπεις μπροστά σου.
- Λοιπόν, σταματήστε! Θέλω να ακούσω τη μουσική και να χαρώ που είμαστε στην εξοχή.
- Ποια εξοχή; Στο διπλανό οικόπεδο είμαστε!
- Καλά, καλά. Σημασία έχει που είμαστε όλοι μαζί και μπορούμε να περάσουμε όμορφα.
- Ναι! Περνάμε όμορφα, γιατί είμαστε φίλοι.
- Η φιλία στη ζωή είναι δύναμη!!! *(Φωνάζουν όλοι.)*